

Alfons Karpiński

(1875 Rozwadów – 1961 Kraków)

Uważany jest za wybitnego reprezentanta nurtu dekoracyjnego w sztuce początków XX w, umiejętnie łączącego tradycyjne podejście do malarstwa z nowymi zdobyczami sztuki francuskiej.

Studia artystyczne odbył w latach 1891-1899 w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem F. Cynka, I. Jabłońskiego, W. Łuszczkiewicza oraz L. Wyczółkowskiego. Naukę kontynuował w 1903 w monachijskiej pracowni A. Azbego. W okresie 1904-1907 doskonalił swój warsztat malarski w wiedeńskiej Akademii Sztuk Pięknych u K. Pochwalskiego, W Wiedniu osiągnął artystyczny sukces – najpierw otrzymał nagrodę za obraz *Rok*

1946, zaś na koniec studiów zdobył „Prix de Rome” za obraz *Kawiarnia* (jako jedyny Polak w historii Akademii Wiedeńskiej). W latach 1908-1912 kształcił się w paryskiej Académie Willi. Nad Sekwaną w pełni rozwinęła się jego twórczość. Do Paryża powrócił jeszcze w 1922, by uzupełnić studia malarskie w Académie Colarossi. Na stałe od 1885 roku mieszkał w Krakowie, gdzie zajmował się również działalnością pedagogiczną i organizacyjną. Tam także związał się ze środowiskiem „Zielonego Balonika” (m.in. projektował scenografię). W latach 1918-1927 pełnił funkcję wiceprezesa Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie. Należał do wiedeńskiej Secesji, Powszechnego Związku Artystów Polskich, grupy Dziesięciu, grupy Zero, Niezależnych, towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka” i Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie.

Malował sceny rodzajowe i widoki miejskie. Popularność zyskał jako malarz niezwykłych portretów kobiecych. Potrafił we właściwy sobie sposób oddać nieuchwytną naturę kobiecości, stąd chętnie pozowały mu modelki, aktorki i inne damy. Sławę przyniosły mu także martwe natury z kwiatami. W ich komponowaniu doszedł do perfekcji, stosował stonowany pastelowy kolorystykę, gładką fakturę, nieco zamglone rozwibrowane światło. Był malarzem pięknych kobiet, delikatnych kwiatów i przytulnych kameralnych wnętrz. Obrazy malowane miękko, otoczone mgiełką tajemniczości, wykorzystujące właściwości światła, zaspokoili gusta odbiorców i krytyków.